

ע"פ 8271/17 - מדינת ישראל נגד עאהד אבו גליון

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 8271/17

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופטת י' וילנר

המערערת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

עאהד אבו גליון

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי באר שבע
בת"פ 49187-06-16 שניתן על ידי כבוד השופט א'
משניות

בשם המערערת:

עו"ד אפרת גולדשטיין

בשם המשיב:

עו"ד סמיר אבו עאבד

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונח בפנינו ערעור מדינה על קולת העונש: 28 חודשי מאסר בפועל - 23 מתוכם בגין העבירה מושא עניינו, עמוד 1

והיתר בגין הפעלת מאסר מותנה של עשרה חודשים שהושתו על המשיב בגין עבירה קודמת שבה הורשע, מהם חמישה חודשים לריצוי במצטבר. זאת, בעקבות הרשעת המשיב, על פי הודאתו, בעבירות של קשירת קשר לפשע ושווד בנסיבות מחמירות.

ואלה העובדות בהן הודה המשיב: הוא קשר קשר עם אחר במטרה לשדוד טלפונים ניידים מידיהם של צעירים בישוב רהט. לשם כך הצטייד המשיב בחפץ דמוי אקדח וכן בחם צוואר ואילו האחר הצטייד באקדח מסוג סטאר. בשעת ערב המשיב והאחר, תוך מימוש הקשר, הבחינו בשני מתלוננים - האחד בן 19 והשני קטין. המשיב ניגש לאחד המתלוננים והאחר ירה באוויר. המשיב אחז בחולצתו של המתלונן הבגיר, איים עליו באמצעות החפץ דמוי האקדח ודרש ממנו למסור לידיו את הטלפון הנייד שלו. בעקבות סירובו של המתלונן, המשיב דחף אותו ונטל את הטלפון הנייד שהיה בחזקתו. במקביל לכך, האחר נטל מהמתלונן הקטין את הטלפון שבידו והשניים נמלטו מהמקום תוך שהאחר יורה ירייה נוספת באוויר.

בהליך קמא, הדגיש בא כוח המדינה את חלקו המרכזי של המשיב באירוע, שכלל גם שימוש בנשק, ואת עברו הפלילי. המשיב, שהיה כבן 21 ביום ביצוע העבירה, נידון בעבר למאסר בפועל של 18 חודש, וכן תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה של 10 חודשים, שהינו בר תוקף למקרנו. הסניגור הדגיש את גילו הצעיר של המשיב, ילדותו הקשה ונסיבותיו המשפחתיות הלא פשוטות.

2. שמענו את באי כוח הצדדים. עיינו בפסק דינו של בית המשפט המחוזי. באת כוח המדינה הדגישה כי יש להעניק משקל לאימה שנוצרה בכך שתוך כדי ביצוע העבירה ובהתאם לקשר שנקשר, נורו יריות באוויר מאקדח. נכון להוסיף לא רק את ממד ההפחדה, אלא גם את הסיכון הטמון בשימוש באקדח - כלי קטלני. עבריו המכניס אקדח לזירת האירוע חייב להבין כי גם אם ברצונו להשתמש בו לשם הפחדה בלבד, אין הוא שולט מראש בהשתלשלות הדברים. זוהי עליית מדרגה ביחס לעבירה של גניבת פלאפונים מצעירים, והעונש חייב לשקף זאת. בנוסף לצורך בהרתעה כללית, עברו הפלילי של המשיב והעובדה כי עבר את העבירה כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה מחייבים אף הם החמרה כשלעצמם, מעבר לעונש שנגזר על ידי בית המשפט המחוזי. אף אם ההבדל בין העונש שנגזר על ידי ערכאה קמא לבין העונש שייגזר עתה אינו משקף פער משמעותי, יש הצדקה להתערבות כדי להביא למימוש עקרון ההלימה ביחס למעשה והעושה.

3. על כן, אנו מקבלים את הערעור בכך שייגזרו על המשיב 31 חודשי מאסר בפועל, תחת התקופה של 23 חודשים שהושתה עליו. ביתר הוראות גזר הדין לא נתערב. כתוצאה מכך ולנוכח המאסר המותנה שהופעל על ידי בית המשפט המחוזי - עונשו של המשיב יעמוד על 36 חודשי מאסר בפועל.

ניתן היום, י"ד בשבט התשע"ח (30.1.2018).

שופט

שופט

שופט